

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Originvm Monasticarvm Libri IV.

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1620

Cap. XXV. Ordo monachorum S. Hieronymi, in Hispania à Petro Fernando institutus, circa an. millesimum trecentesium septuagesimum quartum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11249

CAPVT XXV.

Ordo Monachorum S. Hieronymi in Hispania, à Petro Fernando institutus, circa an. 1374.

Hieronymus, Eusebij filius, Stridone in Dalmatia, Constantino Imperatore, natus, Romæ adolescens est baptizatus & in liberalibus disciplinis à Donato, & alijs viris doctissimis eruditus. Tū discendi studio Galliam peragrauit: vbi pios aliquot, & in diuinis litteris eruditos viros coluit, multosque sacros libros sua manu descripsit. Mox se in Græciam conferens, Philosophia & eloquentia instructus, summorum Theologorum cōsuetudine floruit: in primis verò *Gregorio Nazianzeno* Constantinopoli operam dedit: quo doctore se sacras litteras didicisse profiteretur. Tum religionis causâ visit Christi Domini incunabula, totamque lustrauit Palæstinam: quam peregrinationem adhibitis Hebræorū eruditissimis, ad sacre scripturæ intelligentiam sibi multum profuisse testatur.

Deinde secessit in vastam Syriæ solitudinem: vbi quadriennium in lectione diuinorum librorum, cælestisque beatitudinis contemplatione consumpsit, assidua se abstinentia, vi lachrymarum, & corporis afflictatione discrucians. Presbyter à Paulino Episcopo Antio-

Antiochiæ factus, Romam de controuersijs quorundam Episcoporum, cum Paulino, & Epiphanio, ad Damasum Pontificem profectus, eius Ecclesiasticis epistolis scribendis adiutor fuit. Verum cum pristinae solitudinis desiderio teneretur, in Palæstinam reuersus, Bethleem ad Christi Domini præsepe in monasterio, quod à Paula Romana exstructum erat, caelestem quamdam vitæ rationem instituit: & quamquam variè morbis, doloribusque tentaretur, tamen corporis incommoda pijs laboribus, & perpetua lectione, ac scriptione superabat.

Tamquam ad oraculum ex omnibus orbis terræ partibus ad ipsum diuinæ scripturæ quæstiones explicandæ referebantur. Illi Damascus Pontifex, illum S. *Augustinus* de locis scripturæ difficillimis sæpe cõsultit, propter eius singularem doctrinam, & linguæ non solum Latinæ & Græcæ, sed Hebraicæ etiam & Chaldaicæ intelligentiam: & quod omnes penè scriptores, eiusdem Augustini testimonio, legerat. Hereticos acerrimis scriptis exagitauit: piorum & Catholicorum patrocinium semper suscepit. Vetus testamentum ex Hebræo conuertit, nouum, iussu Damasi, Græcæ fidei reddidit, magna etiam ex parte explicauit. Multa præterea Latinè reddidit scripta doctorum virorum: & ipse alijs proprii ingenij monumentis Christianam disciplinam eximie illustrauit. Qui ad summam senectutem
perue-

perueniens, sanctitate & doctrina illustris, Honorio Imperatore migravit in cœlum. Cuius corpus ad Bethleem sepultum, postea Romam in Basilicam S. Mariæ ad præsepe translatum est.

Ceterum ordo monachorum sancti Hieronymi in Hispania longè est florentissimus, quem, ut dixi, *Petrus Fernandus*, cum socio *Petro Romano* instituit. Fernandus quidem in aula Petri Castellæ Regis diu vixerat, quâ relicta, circa annum 1366. Eremitis quibusdam solitariam vitam agentibus se adiunxit. Postea Romam profectus cum socio, instituti sui monastici confirmationem sub regula sancti Augustini à Gregorio XI. Papa circa annū 1374. accepit: quam regulam hodieque seruant omnes per Hispaniam Hieronymiani. Huius ordinis caput est *Lupiana*, illustre monasterium in diœcesi Toletana situm, in quo hodieque adseruatur vestis monastica, qua dictum Fernandum Gregorius XI. induit.

Ceterum anno 1422. ordo sancti Hieronymi in duas Congregationes est scissus, agente Lupo Olmedo, monacho Guadalupensi, viro erudito, qui Martini V. Papæ gratia pollens, Congregationem sancti Isidori excitauit, & suis regulam ex sancti Hieronymi scriptis à se compilatam, & ab eodem Pontifice approbatam præscripsit.

Caput

Congregatio S. Isidori.

Caput Isidorianæ Congregationis fuit sancti Isidori monasterium, ad Hispalim in Bætica situm: quod procurante Philippo II. Rege Catholico ad veterem Hieronymianorum Congregationem, cum cæteris eiusdem instituti monasterijs accessit. Itaque vniuersa Hieronymianorum per Hispaniam cœnobìa hodie vnius Præfecti, Lupianæ residentis, imperio subsunt.

Exstant Chronica ordinis Hieronymianorum per Petrum Vegam Hispanicè conscripta, & Compluti anno 1539. edita, ex quibus hausi pleraque.

Ceterum inter Hispanica huius instituti cœnobìa, eminet in primis Scuriacum, vulgò *Escorial* nominatum, octauum mundi miraculum, quod Philippus II. Rex Catholicus in honorem S. Laurentij à fundamentis immenso sumptu excitauit. Depingit id eleganter Ioannes Mariana lib. de Institutione Principis.

Eminet item *Sancti Iusti* monasterium in diocesi Placentina situm, ad quod Carolus V. Cæsar relicto Imperio, raro exemplo, soli Deo vacaturus secessit, vbi & obiit.